

KÖSZÖNTŐ

Dr. Farkas Dezső*

Amikor ezen a témán elgondolkoztam - de nem lévén szakember - az jutott az eszembe, hogy nagyon sok népdalt ismerek és ezek között különbséget lehet tenni olyan szempontból is (lehet hogy néprajzilag, tudományosan ez nem állja meg a helyét), hogy míg a hegyekben lakók népdalaiban a "rengetegről" a "sűrű erdőről", a fenyvesekről", a "tölgyesekről" esik szó, addig az alföldi ember a népdalokban mindig megnevezi a fát: "magas eperfa", "nyárfa", "hajló jegenye", "háromágú diófa". Megnevezni azt szoktuk, akit nagyon szeretünk, féltünk. Az alföldi parasztember évszázadok óta tudja, hogy a fát nagyon meg kell becsülni, és a fa óriási érték.

Erdész barátaink is elmondták, leírták már többször, hogy az Alföld fásításának gondolata több, mint 250 évre nyúlik vissza. Azóta nagyon sokan foglalkoztak az Alföld-fásítás ügyével, és az utóbbi évtizedekben már a törvényi háttérrel is igyekeztek megteremteni. Az első ilyen jellegű törvény már 1923-ban megszületett, és összefoglalta azokat a szempontokat, melyek alapján ez a munka folytatódhat. Gondolom, nem kell részletesen bemutatni mindazokat az értékeket, amelyeket az erdő, a fa képvisel az Alföldön: táj, környezetvédelem, a klímabefolyásoló tényező.

Az alföld-fásítási feladat rögtön megfogalmazása után kapcsolódott Püspökladányhoz, hiszen 1924-ben Kaán Károly kezdeményezésére Püspökladányban jelölték ki a szikkósérleti állomás telephelyét. Az állomás arra volt hivatott, hogy az itteni talaj és éghajlati adottságok közepette kikísérletezze, hogy milyen növények, milyen fafajták alkalmazhatók a szikes talajok fásítására. Sajnos az akkori alföld-fásítási törvényben leírtak csak részben valósultak meg. A történelem vihara közbeszólt mint mindig, és nem engedte, hogy maradéktalanul megvalósuljanak a célkitűzések.

A romboló hatás az utóbbi évtizedekben is folytatódott, a vegyszerezés (a repülőgépes szolgálatok), a környezetszennyezés, a beruházások miatt egyre több erdő esett áldozatul.

A legutóbbi információink sem kedvezőek: pillanatnyi gazdasági érdekek miatt tovább pusztulnak az erdők, a faírtások országsszerte folytatódnak.

A Parlament, a Kormány komolyan foglalkozik az Alföld fejlesztésével, az Alföld-fásítással (24/1991. Országgyűlési határozat). Ebben a hatalmas munkában

---

* *Dr. Farkas Dezső polgármester, Püspökladány.*

nem hagyhatjuk egyedül sem az Országgyűlést, sem a Kormányt, sem a szakembereket. Sőt elsődleges érdeke és elsődleges feladata ebben a munkában nem is a felsoroltaknak, hanem a települések vezetőinek, a politikusoknak és - rajtuk, vagy az ő pozitív hatásukon keresztül - az egész lakosságnak van.

Egy ilyen konferencia azért is hasznos, mert egymás mellé tudja ültetni a szakembereket és a politikusokat, a település irányítókat és mindazokat az érdeklődőket, akik szeretnének valamit tenni, szeretnének újra sok fa, erdő között élni. Csak éppen nem tudják, hogy melyik az a leghelyesebb út, amelyen el kellene indulni. Nem tudják, hogy egy-egy tevékenységüknél milyen érdekeket, szempontokat kell figyelembe venni - hiszen sokféle érdek és szempont kell hogy találkozzon ebben a munkában. Ha nincs is mindenhol kísérleti állomás - elsősorban politikus barátainkhoz szólok - ne keseredjenek el, mert nem ez az egyetlen útja, egyetlen lehetősége a fásításnak. Jó ha van egy segítő kéz, egy szakember aki irányít bennünket és sokszor (sajnos) helyettünk is elvégzi ezt a munkát. De szakemberek nélkül is saját lábunkra kell állni.

Az alföldi embernek (is) a szíve szakad meg, amikor az elültetett fa nem fakad meg, elsatnyul, vagy ne adj isten kiszárad. Úgy végezzük munkánkat, hogy annak évszázadokra előreemenően is látszata és sikere legyen.

Ezeknek a gondolatok jegyében kívánok jó együttműködést és eredményes tanácskozást tudósoknak, politikusoknak, gyakorlati szakembernek, az ügyért lelkesedő és tenniakaró valamennyi kedves vendégünknek.